

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/hasla-rzeczowe/14179,Polska-Socjalistyczna-Partia-Pracy.html>
19.05.2024, 11:27

Polska Socjalistyczna Partia Pracy

Polska Socjalistyczna Partia Pracy, została założona we Francji przez przebywającego na emigracji Edmunda Bałukę, który 2 III 1980 powołał w Paryżu Tymczasowy Komitet PSPP. 21 IV 1981 z fałszywym paszportem nielegalnie przybył do Polski, by przystąpić do organizowania partii w kraju; odbywał spotkania w Szczecinie, Bielsku-Białej, Starachowicach i Poznaniu. Program sformułowano w 13 punktach: 1. Wolność kraju; 2. Zniszczenie monopolu PZPR; 3. Ewakuacja wojsk Kremla z terenów Polski; 4. Rozwiązanie sił represyjnych MSW, wzorowanych na formacjach hitlerowskich SS i stalinowskiej NKWD; 5. Niezależne Związki Zawodowe niepodlegające żadnej partii politycznej; 6. Prawo do strajku zagwarantowane konstytucyjnie; 7. Gwarancja wolności osobistej, wolności zrzeszania się, wolności zgromadzeń; 8. Wolność radia, prasy, tv, zniesienie cenzury; 9. Powołanie Rad Robotniczych we wszystkich zakładach pracy; 10. Zmiana ordynacji wyborczej do Sejmu; 11. Zagwarantowanie konstytucyjne, że Wojsko Polskie i uzbrojone formacje MO nie będą interweniowały przeciw demonstracjom i strajkującym robotnikom; 12. Zagwarantowanie konstytucyjne autonomii uniwersytetów i wyższych uczelni; 13. Unieważnienie zawartych traktatów krzywdzących Polskę w stosunku do ZSRR, w tym układów z Jałty, Teheranu i Poczdamu.

Główni działacze: E. Bałuka, François Breton-Bałuka, Tadeusz Lichota, Witold Romanowski, Krzysztof Sander, Tadeusz Szulc. PSPP miała poparcie głównie wśród robotników Stoczni Szczecińskiej im. Adolfa Warskiego. 13 XII 1981 E. Bałuka został internowany, w VI 1982 aresztowany i skazany wyrokiem Sądu Pomorskiego Okręgu Wojskowego w Bydgoszczy na 5 lat więzienia; internowano także Andrzeja Lipskiego, a T. Lichota za uczestnictwo w strajku 13-15 XII w Stoczni został skazany w trybie doraźnym wyrokiem Sąd Pomorskiego Okręgu Wojskowego w Bydgoszczy na 3,5 roku więzienia.

Wydawano „Biuletyn PSPP”, po 13 XII 1981 zamieszczano tam listy otwarte internowanego E. Bałuki do przewodniczącego Rady Państwa. Intensywną działalność prowadziła żona E. Bałuki – F. Breton-Baluka, zwłaszcza na rzecz uwolnienia więźniów politycznych. Partia przestała istnieć, gdy w 1984 rozpoczęło się śledztwo pod nadzorem prokuratora wojewódzkiego przeciwko F. Breton-Baluce, Celinie Budner, Zbigniewowi Grotnikowi, A. Lipskiemu, Stanisławie Lichocie, T. Lichocie, Ludmile Romanowskiej, W. Romanowskiemu, Grzegorzowi Ostrowskiemu, Ewie Szulc, Konradowi Szulcowi; niektórych aresztowano; zwolniony z więzienia E. Bałuka wiosną 1985 wyjechał z żoną do Francji, T. Lichota do Szwecji. Partia od początku była infiltrowana przez tajnego współpracownika SB.

Paweł Miedziński

[Region Pomorze Zachodnie, Szczecin](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)